ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ (Τοῦ ΖΑΚ ΚΩΝΣΤΑΝ)

ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΝ

ΤΑΝ ἦταν προσκαλεσμένος εἰς τῆς κυρίας Οὐντάρ, εἰς τῆς κομήσσης ντὲ Μπορνάν, εἰς τοῦ Μασελό, ἢ ὁπουδήποτε ἄλλοῦ, ὁ Ρασὲλ Λανδρὲν ἦταν πάντα τοποθετημένος στὸ τραπέζι κοντὰ στὴν κυρία Μινουφλέ. Ἡ παρισινὲς οἰκοδέσποινες ξέρουν τὸ καθῆκόν τους ὅταν πρόκειται περὶ ἑνὸς γνωστοῦ φλερτ.

— Προσκαλέσατε τὸν κύριο Λανδρέν; Μὴν ξεχάσετε νὰ καλέσετε καὶ τὴν κυρία Μινουφλέ.

Ἡ κ. Μινουφλέ, τὸ γένος, Κλαίρη Ντορόν, ἦταν χήρα ἑνὸς καπνεμπόρου. Εἶχε ἀγκυροβολήσει ὁριστικῶς εἰς τὸ 29ον ἔτος τῆς ἡλικίας της.

Ὅταν τὴν ἔβλεπαν, προξενοῦσαν τὴν καλλιτέραν ἐντύπωσι τὰ ξανθὰ κατσαρὰ μαλλιά της καὶ τὰ μεγάλα γαλανὰ μάτια της ποὺ εἶχαν ἐξαιρετικὰ γλυκειὰ ἔκφρασι. Τὸ πρόσωπο ὅμως ἦταν ὑπερβολικὰ μακρὺ καὶ τὸ σαγόνι πεταγόταν ἄγαρμπα καὶ κατέστρεφε τὴν πρώτη ἐντύπωσι, μολονότι τὸ ἀνάστημα ἦταν πολὺ κομψὸ καὶ εἶχε ὄμορφα χέρια.

Ὁ Ρασὲλ Λανδρὲν ἠργάζετο πολὺ ὀλίγο καὶ ὀνειροπολοῦσε πάρα πολύ, ὅτως ὅλοι οἱ ποιηταί. Εἶχε παραδώσει εἰς τὴν «Γαλλικὴ Κωμωδία» ἕνα χειρόγραφο εἰς τέσσερες πράξεις, ἔμμετρον, τὸν «Θάνατον τοῦ Τίτου». Πέντε χρόνια τώρα περίμενε ὑπομονητικὰ νὰ γίνῃ δεκτὸν ἀπὸ τὴν ἐλλανόδικον ἐπιτροπήν.

Οἱ γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι ἦταν εὔποροι τοῦ ἔστελναν μιὰ ἱκανοποιητικὴ ἐπιχορήγησι. Ἦσαν ἔμποροι ἀποικιακῶν καὶ ἐκέρδιζαν ἄκοπα, ἄφθονα ποσά. Ἦταν ὑπερήφανοι γιὰ τὸν γυιό τους καὶ περίμεναν μὲ μεγάλη πεποίθησι νὰ γίνῃ γνωστὸς καὶ δοξασμένος ποιητής.

Μολονότι ἀφηρημένος, ὁ Ρασὲλ εἶχε παρατηρήσει, ὁσάκις ἐγευμάτιζε εἰς φιλικὰ σπήτια, τὴν ἀναπόφευκτη γειτονιὰ τῆς κυρίας Μινουφλέ, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἔδειξε καμμία ἀπολύτως φιλοδοξία. Στὴν ἀρχὴ βέβαια εἶχε ὑποθέσει ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀτλῆς συμπτώσεως. Τὸ γεγονὸς ὅμως ἐταναλαμβάνετο κατὰ κόρον καὶ τοῦ ἦταν μᾶλλον δυσάρεστο.

Ἡ χήρα ἦταν πολὺ περιποιητικὴ καὶ ὑπερβολικὰ εὐγενὴς πρὸς αὐτόν. Τοῦ ἐγέμιζε τὸ ποτῆρι του καὶ τὸ πιάτο του, ὅταν ἦταν ἀδειανό, ἐπέμενε νὰ ξιναπάρῃ κοτόπουλο ἢ ψάρι, τοῦ προσέφερε πτὶ φοὺρ καὶ ἐμοίραζε μαζύ του τὰ καλλίτερα φροῦτα ποὺ ὑπῆρχαν στὸ τραπέζι.

Πολλὲς φορὲς αὐτὲς ἡ ἐπίμονες περιποιήσεις ἐνοχλοῦσαν ἰδιαιτέρως τὸν Ρασέλ. Τῆς ἐγύριζε τότε τὴ ράχι καὶ μιλοῦσε ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν ἄλλη κυρία, ποὺ ἦταν κοντά του, καὶ δὲν ἦταν ποτὲ ἡ ἴδια. Ἦταν πότε ἡ Φερνάνδη Μεσλί, ἡ ἐτονομαζομένη «Μικρὰ Τανάγρα», ἡ νεαρὰ καὶ ὡραία κυρία Ρουσέν, ποὺ ἦταν μία κουκλίστα, ἢ ἡ Νίνα Μορὲλ μὲ τὴν παριζιάνικη χάρι της; καὶ ἐξυπνάδι. Ἡ ὡραῖες αὐτὲς κυρίες ὑπεδέχοντο μὲ προθυμία τὰ κομπλιμέντα τοῦ Ρασέλ. Ὁ ποιητής, τὸν ὁποῖον ὁ ζωγράφος Ραφὲλ εἶχε ζωγραφίσει γιὰ τὸ ἑλληνικὸ προφίλ του, ἐνόμιζε ὅτι ὀφείλει τὴς ἐπιτυχίες αὐτὲς εἰς τὴν ὀμορφιά του. Ἐν τούτοις ἡ κυρίες ἦταν ἐνθουσιασμένες νὰ φουρκίζουν τὴν κυρία Μινουφλέ.

***

Τὸ ὄνομα τοῦ Ρασὲλ Λανδρέν, ἄγνωστο ἕως τότε, ἔγινε ἀπὸ τὴ μιὰ ἡμέρα στὴν ἄλλη πασίγνωστο καὶ ἔνδοξο.

Ὅλα συμβαίνουν! Ὁ Ρασὲλ εἶχε λάβει μιὰ ὡραία πρωΐα μία εἰδοποίησι ἀπὸ τὴ Γαλλικὴ Κωμωδία. Ὁ «Θάνατος τοῦ Τίτου» εἶχε γίνει δεκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ ποὺ θὰ ἐπαίζετο προσεχῶς. Ἡ ἐφημερίδες ἔβρισθον ἀπὸ σχόλια καὶ κρίσεις διὰ τὸ μέλλον τοῦ νέου ποιητοῦ.

Εἶνε γνωστὸ ὅτι ἡ θέσις τοῦ νεαροῦ συγγραφέως, ποὺ παραδίδει ἕνα ἔργο του γιὰ τὸ θέατρο διαφέρει κατὰ πολὺ ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ «ἐπιτηδείου», ποὺ κοτόρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ. Ὁ Ρασὲλ ἀντελήφθη ὅτι οἱ Παρισινὲς κυρίες τοῦ ἔστελναν προσκλήσεις ἐπὶ προσκλήσεων Ἦταν ἀνάρπαστος! Γι' αὐτὸ προσεκλήθη εἰς τὸ σαλόνι τῆς δουκίσσης ντ' Οὐτρεβίλ, τὸ ὁποῖον φημίζεται ὡς τὸ φιλολογικώτερο σαλόνι τῶν Παρισίων, εἰς τῆς κ. Μινερά, συζύγου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, εἰς τῆς κ. Λαμπέρ, ποὺ ἔχει μεγάλη ἐπίδραση εἰς τὸν Γαλλικὸ τύπο, καὶ εἰς ἄλλα φιλολογικὰ καὶ ἐπίσημα σαλόνια. Εἰς τὴν κοινωνία αὐτή, ποὺ ἦταν ἐντελῶς διαφορετικὴ ὀπὸ ἐκείνη ποὺ ἐσύχναζε ἄλλοτε, εἶχε τὴν δυσάρεστη ἔκπληξι νὰ συναντᾷ τακτικὰ τὴν κυρία Μινουφλὲ καὶ νὰ τὴν βρίσκει διαρκῶς τοποθετημένη ἀριστερά του ἢ δεξιά του εἰς τὸ τραπέζι. Καὶ ὁ λόγος ἦταν αὐτός: Κάθε κυρία μεταβίβαζε στὴν ἄλλη αὐτὴ τὴν παραγγελία:

— Ἄ! Ὁ κύριος Λανδρὲν εἶνε καλεσμένος ἀπόψε στὸ σπῆτισας; Εἶνε ἀπαραίτητο νὰ στείλετε μιὰ πρόσκλησι στὴν κυρία Μινουφλέ.

— Ἄ... Νομίζετε ὅτι ....

— Εἶνε κοινὸ μυστικό, ἀγαπητή μου...

—Μὰ δὲν ἔχω σχέσεις μὲ τὴν κυρία.

— Δὲν πειράζει. Ἐλᾶτε νὰ πάρετε τσάϊ στὸ σπίτι μου αὔριο.... Θὰ τὴν γνωρίσετε ...

Τοιουτοτρόπως ἡ κυρία Μινουφλέ, ἐπωφελεῖτο τῆς ἀνόδου τοῦ Λανδρὲν εἰς τὴν ὑψηλὴ κοινωνία καὶ ἐτρύπωνε μὲ τρόπο εἰς ἕνα κύκλο, ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τὴν ἐδέχετο ἄνευ αὐτοῦ τοῦ περιστατικοῦ. Επωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας καὶ εἰσήγαγε καὶ αὐτὴ ἄλλα πρόσωπα φιλικά, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν δημοσιογράφο Σκάλπ γνωστὸ γιὰ τὴν μοχθηρία του καὶ τὴν κακογλωσσιά του.

Εἰς τῆς κομήσσης Τρακὲρ ὁ Ραοὺλ ἐγνωρίσθη μὲ μιὰ χαριτωμένη Ἰσπανίδα, τὴν δεσποινίδα Ἰγὲζ Τιμπιτίδο, τῆς ὁποίας ἡ ὀμορφια τοῦ ἔκαμε κεραυνοβόλο ἐντύπωσι.

Ἀμέσως ἄρχισε νὰ ἐκδηλώνῃ τὸν θαυμασμό του μὲ σεβασμὸ εἰς τὴ νέα. Συχνὰ ἐπείσμωνε γιατὶ τὸν ἐχώριζε ἀπὸ τὸ ἀντικείμενο τῶν ὀνείρων του εἰς κανένα γεῦμα ἢ ἀναπόφευκτη κυρία Μινουφλέ, ἡ ὁποία τὸν περιποιεῖτο μὲ στοργὴ καὶ προθυμία. Εἶχε καταληφθεῖ ἀπὸ ἕνα εἶδος μίσους πρὸς τὴν χήρα.

Μιὰ μέρα δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῇ. Ἐξέφρασε εἰς τὴν κόμησσα Τρακὲρ τὴν ἀγανάκτησί του καὶ τῆς ἐζήτησε μιὰ συμβουλὴ γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐνοχλητικὴ γειτονιὰ τῆς κυρίας Μινουφλέ.

— Πρόκειται γιὰ κανένα καυγαδάκι ἐρωτευμένων; ἠρώτησε μειδιῶσα ἡ κόμησσα.

— Πῶς; Ὑποθέτετε ὅτι... Σᾶς δίνω τὸ λόγο μου ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτῆς τῆς κυρίας... αὐτοῦ τοῦ τέρατος!

— Ἐλᾶτε! Δὲν σᾶς ζητῶ νὰ ἐξομολογηθῆτε. Τὰ ξέρω ἐγὼ αὐτὰ τὰ πείσματα.

Ὁ Ρασὲλ ὀργισμένος ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὴν κυρία Μινουφλὲ αὐθημερόν. Δὲν ἦταν δύσκολο, καθόσον τὴν εὑρῆκε κοντά του στὸ γεῦμα τοῦ βαρώνου Τρεζάν. Ὅταν ἐτελείωσε τὸ γεῦμα ἐψιθύρισε στὴ χηρα:

— Κυρία, διαδίδονται γιὰ μᾶς πράγματα ἐντελῶς ἀνακριβῆ καὶ τερατώδη. Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς δῶ ἰδιαιτέρως.

— Ἐλᾶτε αὔριο στὸ σπίτι μου κατὰ τὰς πέντε.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Ρασὲλ ἦταν στὴν ὥρα στὸ ραντεβοῦ. Ἡ κυρία Μινουφλὲ τὸν δέχτηκε στὸ σαλονάκι της, ποὺ ἦταν γεμάτο κομψοτεχνήματα, μαξιλαράκια καὶ εἰκόνες. Ἦταν ἐξαιρετικὰ νοστιμη ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα.

— Κυρία, πρέπει νὰ μάθετε ὅτι μιλοῦν πολὺ γιᾶ μᾶς... Δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω γιατὶ αὐτὴ ἡ διάδοσις. Κυρία, ἀγαπῶ μία νέα. Οἱ γονεῖς της δὲν θέλουν τὸ γάμο μας, ἐπειδὴ διατείνονται ὅτι ὑπάρχει... δεσμὸς μεταξύ μας. Εἶνε φοβερό, ἀπελπιστικό, γιὰ ἕνα ψέμμα νὰ χάσω τὴν εὐτυχία μου...

Ἄκουσε τὰ παράπονα τοῦ Ρασὲλ μὲ συγκρατημένη θλίψι. Ἔπειτα εἶπε μὲ τρέμουσα φωνή:

— Ἀναγνωρίζω ὅτι πταίω ἐγώ. Ἐγὼ ἄφησα νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι δὲν μοῦ εἶσθε ἀδιάφορος... ὅτι κάτι ὑπάρχει μεταξύ μας. Συνετέλεσα εἰς τὴν διαδοσιν αὐτοῦ μύθου...

— Ἐκάματε πολὺ ἄσχημα, κυρία μου!

— Σᾶς ζητῶ συγγνώμην. Δὲν ὑπέθεσα πῶς αὐτὸ θὰ σᾶς βλάψῃ! Ὁ κόσμος εἶνε ἐπιεικὴς γιὰ τοὺς νέους. Μάλιστα αὐτὴ ἡ διάδοσις σᾶς ὠφέλησε σημαντικὰ πλησίον τῶν ἄλλων γυναικῶν. Τὸ ξέρω...

— Μὰ ἐπὶ τέλους; γιατὶ αὐτὸ τὸ ψέμμα;

— Ἀκοῦστε... Εἶμαι πρὸ πολλοῦ ἐρωτευμένη μὲ τὸν Σκάλπ. Τὸν γνωρίζετε. Αὐτὸς δὲν μ' ἀγαπᾶ πειά, καὶ τὸν κρατῶ κοντά μου μονάχα μὲ τὴ ζήλεια. Ἤθελε νὰ μ' ἐγκαταλείψῃ, μὰ ἡ ἰδέα ὅτι σᾶς ἀνήκω τοῦ εἶνε ἀνυπόφορη καὶ τὸν φέρνει παλι, ἐδῶ παρὰ τὴ θέλησί του... Ἐγὼ τὸν ἀγαπῶ τρελλὰ!... ὅσο τὴν πρώτη ἡμέρα...

Τὰ μεγάλα γαλανὰ μάτια τῆς κυρίας Μινουφλὲ γέμισαν δίκρυα. Ἡ συγκίνησις ἐρόδισε τὰ μάγουλά της. Μὰ τὸ Θεό, ἦταν πολὺ νόστιμη ἐκείνη τὴ στιγμή. Γοητευτικωτάτη! Καὶ ὁ Ρασὲλ δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῇ. Λησμόνησε θυμοὺς καὶ φιλοδοξίες καὶ γονάτισε ἐμπρός της.

— Σᾶς ἀγαπῶ!...

Ἡ κ. Μινουφλὲ εἶχε δισταγμοὺς ὀλίγων λεπτῶν. Συγκινήθηκε κι' αὐτὴ τέλος κι' ἐρρίφθη στὴν ἀγκαλιά του.

Μετὰ ἕνα μῆνα ἔγιναν οἱ γάμοι των!...

Ζὰκ Κωνστὰν

Η ΓΛΩΣΣΑ

Ἰδοὺ τί λέγει ἕνας Ἰταλὸς ἐπιστήμων γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς γλώσσης ἐν σχέσει πρὸς τὸν χαρακτῆρα:

Γλῶσσα μακρυὰ=εἰλικρίνεια.

Κοντὴ=ὑποκρισία.

Πλατειὰ=διαχυτικότης.

Στενὴ=ἐπιφυλακτικότης.

Μικρὴ καὶ πλατειὰ=φλυαρία, ὀσυνέπεια, εἰλικρίνεια μέχρι κουταμάρας.

Μακρυὰ καὶ στενὴ=σύνεσις καὶ μέτρο στὰ λόγια.

Κοντὴ καὶ στενὴ=ψευτιὰ καὶ ὑποκρισία. Ἡ Γλωσσοῦ